

nale er udsat for at komme til at faa Bølg paa Steder, hvor Opholdet er dyrere, og naar de blive forsatte hen paa saadanne Steder, er det en Føringelse af deres Løn. Naar det er retfærdigt, at Postvæsenets Funktionærer skulle have Godtgørelse i saadanne Tilfælde, saa forekommer det mig, at det ogsaa maa være retfærdigt for Jernbanens Personale. Men, som sagt, denne Diskussion havde vi jo ved anden Behandling, og der er neppe stort at føje til. Naar vi have stillet dette Forslag igen, er det, som jeg udtalte, fordi det forekommer os, at denne Sag ikke er tilstrækkeligt tydeligt og klart afgjort, idet det var et Mindretal af Tingets Medlemmer, som forkastede dette Forslag, og fordi der desforuden var en anden Uklarhed til Stede, som jeg ogsaa paaviste. Thi det er jo ganske rigtigt, som det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) udtalte, at jo flere der sluttede sig til Ændringsforslaget, desto større Indflydelse vilde det have paa Ministerens Overvejelse, desto mere vilde Ministeren faa en Følelse af, at det var rigtigt, at hans Overvejelser baade fik hurtig Ende og førte til et overfor Personalet velvilligt Resultat. Derfor udtalte jo ogsaa det ærede Medlem, at han vilde stemme for det . . . (Bluhme: At jeg kunde stemme for det!) . . . Han sagde ordret: „Jeg skal ikke have noget imod at stemme for det Forslag, der foreligger her“. Naar man siger saaledes, forekommer det mig, at man dermed siger, at man vil stemme for Forslaget, og det forbavsende derfor ikke alene mig, men adskillige Medlemmer her i Salen, da det ærede Medlem ved Navneopraabet svarede: Nej. Jeg havde ganske vist lagt Mærke til, at den højterede Finansminister talte med ham i Mellemtiden, men dette have vi ikke tillagt nogen som helst Betydning. Jeg har fra min Side kun opfattet det saaledes, at der maatte foreligge en Fejltagelse fra det ærede Medlems Side, som jeg vilde give ham Lejlighed til at rette her, og naar det ærede Medlem, som er saa gammel i Tjenesten her i Salen, begaar en saadan Fejltagelse, var der al Grund for mig til at tro, at der kunde være flere, som havde begaaet en saadan Fejltagelse, og ogsaa disse vilde jeg give Anledning til at rette den. De se altsaa, at mine Hensigter ere de allerbedste og reelleste.

Naar det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) udtalte, at det skulde gøres til et Valgspørgsmaal, at man vilde søge at rejse Agitation osv., er det jo slet ikke

Tilfældet. Det kunde være Tilfældet, hvis dette Spørgsmaal var nyt, hvis det lige pludselig var kastet ind, men det er jo et Spørgsmaal, som er Aar gammelt, som vi have drøftet her dels gennem Andragender, der have foreligget Ministeriet til Overvejelse, dels gennem mange vidtløftige Dokumentationer, Skrivelser og alt muligt andet, et Spørgsmaal, som har foreligget Generaldirektionen, som har foreligget her i Rigsdagen og været drøftet her i Salen. Spørgsmaalet er saa gennemdrøftet, at enhver Rigsdagsmand kan tage sin Stilling til det, og han maa saa svare for denne Stilling baade overfor sig selv og selvfølgelig ogsaa overfor de Folk, som der paa den Maade lovgives om. Vi maa jo alle sammen tage Konsekvensen af vore Afstemninger, og det er saare ilde, at hver Gang der kommer en Rivning imellem os, skal det altid kastes fra den ene til den anden, at det er et Valgspørgsmaal. Vi vide saamænd meget godt alle sammen, at det, som vi her inde tro kan blive et Valgspørgsmaal, mange Gange fuldstændig drukner, naar man kommer ud ved Valget, og det bliver helt andre Ting, man taler om. Det er heller ikke sikkert, at dette Spørgsmaal kan komme saa langt i Forgrunden, men det er for Resten noget, man slet ikke kan vide. Forholdet er, at det er sandt, hvad det ærede Medlem for nylig og ogsaa sidste Gang udtalte, at jo flere der slutte sig til Ændringsforslaget, des større Indflydelse faar det paa Ministerens velvillige Overvejelse, og da det sidste Gang viste sig, at dette Forslag blev forkastet med et Mindretal af Tingets Medlemmer, idet kun 47 af Tingets 114 Medlemmer stemte derimod, forekommer det mig virkelig, at det er en fortjenstfuld Handling af os, at vi give Tingets Medlemmer Lejlighed til at udtale sig endnu en Gang, saaledes at Sagen kan blive klar. Jeg haaber, at det vil vise sig, at Stemningen derfor er saaledes, at det vil kunne øve Indflydelse paa Ministerens Overvejelser.

Berntsen: Der er et Par af de stillede Ændringsforslag, jeg ønsker at gøre et Par Bemærkninger til. Det første er Ændringsforslaget Nr. 1, stillet af et Mindretal og gaende ud paa at anvende et Beløb af ca. 300,000 Kr. til Husleje- og Opholdstillæg til Funktionærer, som ere ansatte ved Statsbanedriften i 12te, 13de og 14de Lønningsklasse. Tanken i dette Ændringsforslag har min Sympati, men det forekommer mig for det første, at det